

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

**Geismar, Justus Moritz von
Coloniæ Agrippinæ, 1691**

Ad tit. XVI. de Sacrament. noniterandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](#)

ritur Sacerdotium. Bonac. in verb. Ordo. num. 2. Sunt autem omnes Ordines etiam minores eminenter instituti in ultima cena. Bonac. n. 4. Ubi nota, quod omnis baptizatus, etiam infans, sit subjectum capax Ordinis per se, quod probatur per cap. cui infr. de Cler. persalt. prom. Ubi ordinatus inter annos discretionis, non reordinatur, Bonac. num. 17. ut & tali Episcopatus conferti possit, qui Episcopus erit Titularis, n. 18. Hæc autem intellige absolute & ad hoc, ut imprimatur character, jus enim certam ætatem requirit. Qùd nautem ordinandus debeat habere titulum, obseva titulum esse triplicem. Primus est titulus beneficii Ecclesiastici, secundus est patrimonii, seu pensionis seu propriorum bonorum. Tertius est titulus Professionis in Religione Bonac. ibid. n. 17.

AD T I T. XIV.

De Ætate & Qualitate.

AD Num. 9. in fine adde. Opponi solet dist. 70. Can. 2. ubi dicitur quod facta Ordinatio sine titulo, irrita habeatur, unde inferunt, ergo est nulla. Respondeo sensum esse quod talis ordinatio erit sine excusatione.

AD T I T. XV.

De sacra Unctione.

AD Num. 3. ad finem adde: Et licet Apostoli per solam manuū impositionem sine Chrismate confirmaverint, uti legere est Actor. 8. Hoc tamen factum est ex speciali dispensatione Christi pro eo tempore, quod Spiritus

Sanctus sub visibilibus signis descendebat, quando vero hæc signa cessarunt, usi sunt etiam chrismate,

Quæres: Ubi institutum sit Sacramentum Confirmationis? Respondeo probabilius, quod in Cœna Domini, quia illud tempus erat maximum idoneum, in quo toties promisit Spiritum sanctum. *Tann. Tom. 3. dist. 3. q. 1.*

Ad Num. 4. in fin. adde: Objicies Cornelius & socii ejus ante Baptismum acceperunt spiritum sanctum. Acto. 10. vers. 44 & 48. Ergo Baptismus non est janua. Respondeo quod illi, vel jam fuerint baptizati Baptismo flamnatis, vel extraordinario modo sine Sacramenti alicujus applicatione Spiritum sanctum acceperint.

Ad Num. 9. in fin. Adde: Quæres: quando instituta extrema Unctio? Respondeo probabilius esse, quod à Christo instituta sit post Resurrectionem, quando instituit penitentiae Sacramentum, quia presupponit potestam remittendi peccata, & in materia conservanda Episcopalem benedictionem. Hanc autem contulit post Resurrectionem Joan. 20. Ergo.

AD T I T. XVI.

De Sacramentis non reiterandis.

Planè ad finem Tituli adde: Quæres: At Ordines minores sunt Sacramentum. Respondet Divus Thomas & alii, quod sic, ratio, quia per unum quemque eorum datur potestas ordinato ad exercendam aliquam functionem in ordine ad Eucharistiam. Sed dices: Isti Ordines non sunt à Christo immo-

IN H. ZOESII JUS CANONICUM.

immediate instituti, nec de jure Divino, sicut nec prima tonsura, quæ non est Sacramentum, sicut & Trident. Sess. 23. cap. 2. denotat omnes Ordines præter Diaconatum & Sacerdotium ab Ecclesia institutos. Respondet illos immediate à Christo institutos implicitè in ipsa Sacerdotum & Diaconorum institutione, quos Ecclesia postea explicitè distinxit. Sic Christus officium Ostiarii exercuit flagello ejicendo ementes & vendentes in Templo dicens: *Ego sum ostium.* Lectoris officium exercuit in medio Seniorum aperiens Librum Isaiae & legens: *Spiritus Domini super me.* Exorcistam egit, ejicendo Dæmones, Acolythum, quando dixit: *Ego sum lux mundi.* Subdiaconus quando linteo se præcinctus, & lavit pedes: Diaconum, quando corpus suum post Cenam Discipulis suis dispensavit, & quando dormientes excitavit dicens: *Vigilate & orate.* Sacerdotem egit, quando seipsum in ara Crucis pro Redemptione humana obtulit, idem Sacerdos & hostia.

AD TIT. XXI.

De Cleric. peregrin.

Ad finem Tituli adde: Ceterum hic admonere non erit inconveniens, cum Episcopus alienæ Diocesis subditum ordinare non possit absque superioris ejus licentia, quæ obtinetur per literas dimissorias, quod hæ vel sint speciales, si quis nimirum obtineat, quod v.g. Bambergensis subditus possit ordinari ab Archi-Episcopo Praensi, quæ expressio specifica hoc operatur, ut ab alio quam nominato ordi-

vari non debet. Arg. cap. 5. infr. de præsumpt. Aliæ iterum vocantur Generales, quando in hunc tenorem datur licentia, ut à quoque Episcopo ordinari possit. In dimissoriis autem specificè ordo, quem alteri Episcopo conferendi facultas datur exprimendus est, aliæ si in genere fiat mentio Ordinum, non comprehenduntur majores, multò minus id obtinebit, si Ordines minores tantum sint exprissi c. I. h.t. Dimissorias potest dare Episcopus propriis suis subditis, sive sit Episcopus Originis, sive ratione domicilii, sive ratione beneficii. cap. cùm nullus eod. in 6. Archi-Episcopus autem subditis Episcopi, cùm non sit immediatus superior, eas dare non potest. Canonist. ad d. cap. cùm nullus. Ubietiam notandum, quod literæ dimissoriae differat à Commendatibus, nam literæ dimissoriae hunc habent effectum, quod quis per eas dimittatur à jurisdictione sui Episcopi, eique conferatur facultas suscipiendi Ordines ab alio Episcopo. Commendati ix autem sunt, quibus non dimittitur quis à jurisdictione, sed tantum datur licentia suscipiendi Ordines ab alio Episcopo.

Fit etiam mentio in multi Conciliis Chor-Episcoporum, qui erant duplices, alii Presbyteri, qui Episcoporum in villis Vicarii erant, quos hodie vocamus Decanos, vel Vicarios Foraneos, alii erant simul ordinati Episcopi, qui ex commissione Ordines conferre poterant, quos hodie vocamus Suffraganeos, inter quos tamen est differentia, quod nimirum Suffragenei ad proprium alicuius Ecclesie ab hostibus occupata titulum canonice ordinentur,

B

cùm